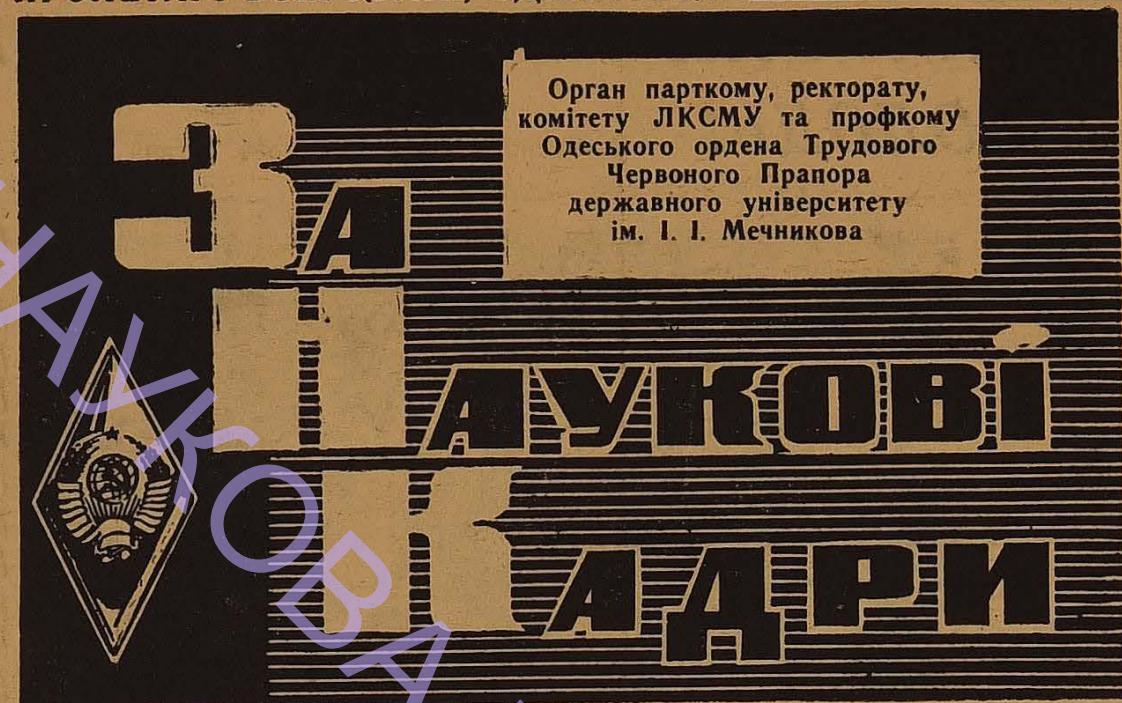

ХАЙ ЖИВЕ 1 ТРАВНЯ —

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського ордена Трудового Червоного Прапора державного університету ім. І. І. Мечникова

РІК ВІДАННЯ

XXXIII

№ 14 (891)

1 ТРАВНЯ

1967 р.

Ціна 2 коп.

ДЕНЬ МІЖНАРОДНОЇ

СОЛІДАРНОСТІ ТРУДЯЩИХ,

ДЕНЬ ЕДНОСТІ І БРАТЕРСТВА

РОБІТНИЧОГО КЛАСУ

ВСЬОГО СВІТУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1967 р.)

ДО КОМУНІЗМУ!

ТОВАРИШІ, ДРУЗІ!

В ЦЕЙ святковий день ювілейного року, коли весь світ салютує тріумfalному ходу країни Рад по шляху до комунізму, ми щиро вітаємо вас і поздоровляємо з святом весни, з 1 Травня — Міжнародним Днем солідарності трудящих.

Плодотворними були перші місяці ювілейного року для країни, для вчених, викладачів, студентів і співробітників університету. Вирости успіхи нашого колективу в учебовій і в науковій роботі. Бо кожен прагне внести і свій вклад в трудовий подарунок всього радянського народу Великому Жовтню. Тому так радо ми вийшли сьогодні на вулиці, площа міста, щоб продемонструвати свою відданість спряві партії Леніна, розповісти про досягнуте.

А попереду — нові діла, нові творчі звершення. І треба з честю вирішити їх, щоб гідно зустріти 50-і роковини Радянської влади.

Дорогі друзі! Сердечно поздоровляємо вас з сонячним Першотравнем і бажаємо здоров'я, нових великих успіхів в житті, навчанні та праці на благо любомої Батьківщини.

ПАРТКОМ, РЕКТОРАТ, КОМІТЕТ ЛКСМУ, ПРОФКОМ.

МАЙ

Земля проснулася від сну,
Слышить назустріч маю,
І розбудила весняну
Красу долин і гаю.
Озимина і ярина —
Барвінкові простори.
Мережить квітами весна
Позеленілі гори.
Веселка й сонце золоте
Віддали барви гаю,
Він зеленіє і цвіте —
Краса і гордість маю.
Нависла низько неба синь,
А хмарки, наче вата,
Лунають птахів голоси,
Бо в них в маю немає сил
Красу не оспівати.
Веселий май, квітучий май,
Дзвеніте серця струни.
З піснями, в квітах рідний край
Крокує до комуни.

С. КИРИЛОВИЧ.

ПРЕТЕНДЕНТИ

ПЕРШИЙ етап змагання студентів за право називатись кращою академічною групою імені 50-річчя Великого Жовтня завершився. До ленінських днів на спільному засіданні бюро комітету комсомолу ОДУ і профкому підбиті підсумки змагання цього етапу.

Очілюють змагання студенти-юристи першого курсу, на якому парторгом А. Семенюк, комсоргом А. Макаров. За добре показники в навчанні, громадській роботі студенти цієї групи нагороджені поїздкою в місто-герой Севастополь.

Слідом за юристами йде група четвертого курсу хімічного факультету кафедри органічної хімії (комсорг К. Ярмolenko, профорг Любаранська).

Вони теж їдуть до Севастополя.

Радують успіхи геологів-першокурсників геолого-географічного факультету. Вони — гідні претенденти на присвоєння звання кращої групи.

Ініціатори змагання студенти-історики другого курсу — теж в числі кращих груп університету. Похвали заслуговує і група біохіміків IV курсу біологічного факультету. Ця невелика група здала сесію на «відмінно».

На інших факультетах кращими визнані: група теоретиків IV курсу фізичного факультету; група обчислювачів IV курсу механіко-математичного факультету, перша група первого курсу російського відділення філологічного факультету, 21 група другого курсу іспанського відділення факультету іноземних мов.

Закінчився тільки перший етап змагання за право називатись академічною групою імені 50-річчя Великого Жовтня. Змагання триває. Останні підсумки його будуть підбиті в жовтні ювілейного року.

**ЮНАКИ І ДІВЧАТА! НАПОЛЄГЛИВО ОВОЛОДІВАЙТЕ ЗНАННЯМИ!
БУДЬТЕ ВІРНИМИ ПРОДОВЖУВАЧАМИ СПРАВИ ЖОВТНЕВОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ, АКТИВНИМИ БУДІВНИКАМИ НОВОГО СВІTU! БЕРЕ-
ЖІТЬ І ПРИМНОЖУЙТЕ ЗАВОЮВАННЯ СТАРШИХ ПОКОЛІНЬ!
ХАЙ ЖИВЕ СЛАВНА РАДЯНСЬКА МОЛОДЬ!**

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1967 р.)

ПЛОДИ ПРАЦІ ГУРТКІВЦІВ

НАОЧНІ посібники. Хто з учителів не переконався в їх необхідності? Адже як би докладно не пояснювали ви дітям про той чи інший предмет, однаково вони тільки тоді повністю осмислять казане, коли на власні очі побачать його. А тим більше, якщо ти не досвідчений учитель, а прийшов в школу з студентської лави, і тобі довірили три десятки допитливих підлітків з кумачевими галстуками на грудях.

Твоєю найбільшою заповітною мрією в такий час буде донести до дітей те, чим вже володіеш сам. Тоді ти стаєш в пригоді плоди праці рук гуртківців, студентів I, II, IV курсів біологічного факультету. Члени гуртка зоології безхребетних багато свого вільного часу віддають цій захоплюючій справі.

Тепер гуртківці ще з більшою енергією взялись за роботу, бо, порадившись, вирішили підготувати до 50-річчя Великого Жовтня виставку наукових посібників.

І. ЧЕРНИЧКО, А. ІЛЬЧІК.

ЗВІТУЮТЬ ВЧЕНІ

НАПЕРЕДОДНІ свята в нашому університеті проходили ХХІІІ звітна наукова конференція, присвячена підсумкам науково-дослідних робіт університету за 1966 рік.

Понад 250 доповідей і повідомлень було заслухано на 11 секціях і 12 підсекціях, керівниками яких були провідні вчені університету.

Майже на всіх секціях розглядались доповіді, присвячені розвитку науки за 50 років Радянської влади.

Особливий інтерес викликали доповіді про роботи, виконані кафедрами і лабораторіями в 1966—1967 році, які заплановано провести в виробництво, в житті до великого ювілею нашої соціалістичної держави.

БІОФІЗИКА як наука з'явилася давно. Але лише з розвитком фізики, яка її породила, вона завоювала право виділитися в окрему галузь знання.

На біологічному факультеті вже кілька років читається курс біофізики і проводяться практичні заняття. Інтерес студентів до цих заняттів з кожним роком зростає. Про це свідчить той факт, що студенти вже не задовольняються лекційними курсами, а прагнуть одержати додаткові знання в гуртку біофізики. Такий гурток вже кілька років працює під керівництвом доцента М. Голубцевої.

Не так давно на засіданнях гуртка студентом III курсу Ю. Саранча була прочитана доповідь «Ентропія і старіння», а студентка IV курсу Л. Божія зробила повідомлення про біофізичні проблеми генетичного апарату.

Хотілося б бачити серед учасників гуртка і фізики. Це сприяло б прояву більшої «фізичності» в

НЕОСЯЖНІ ГОРИЗОНТИ

доповідях і дискусіях, призвело б до зближення і кращого розуміння проблем біофізики та біології фізиками. Відверто кажучи, «фізичність» ще дуже не вистачає на біологічному факультеті. Кафедра біохімії, взявшись на себе нелегкий тягар біофізики, зробила багато для постановки учбової та наукової роботи в цьому напрямку, але результати такої роботи були б більш значними, коли вдалося б залучити до цієї загальної справи фізичний факультет та фізінститут.

Зарах для забезпечення практичних заняттів з біофізики доводиться проявляти чудеса оперативності і винахідливості. В тому,

що ці заняття йдуть нормально, заслуга старшого викладача В. Коаваля.

Для постановки практикуму з біофізики треба не таке вже й дороге і складне устаткування. Лабораторії фізичного факультету і фізичного інституту цілком могли б, в порядку шефства, виготовити і полагодити більшу частину цього устаткування, якого не вистачає.

Біологічний факультет, як і інші факультети нашого університету, готується гідно зустріти 50-річчя Радянської влади. Одним із завдань, які вирішуються на факультеті, є завдання дальнього підвищення якості наукової і учбової роботи. Це стосується та-кож і біофізики. Вона — наймолодша із наук, які вивчаються в університеті. І їй необхідно відкрити широку дорогу.

Л. КАРПОВ,
асpirант кафедри біохімії.

ПЛЕНУМ КОМІТЕТУ КОМСОМОЛУ ОДУ

ДНЯМИ відбувся пленум комітету комсомолу ОДУ, на якому йшла мова про підготовку до 50-річчя Великого Жовтня.

З доповіддю, присвяченою цьому питанню, виступив секретар комітету комсомолу С. Бойченко. В дебатах взяли участь В. Губанов, Г. Безсокирна, М. Головатий, А. Гордон, Н. Мальований та Ф. Акімов.

Пленум задовільнив прохання заступника секретаря комітету комсомолу В. Болденка і вивів його з складу бюро в зв'язку з переходом на роботу в Центральному райкомі комсомолу. Виведений з бюро в зв'язку з хворобою і Ю. Хлебніков.

Заступником секретаря комітету комсомолу пленум обрав М. Головатого, а членами бюро — К. Климову та Ю. Негіна.

НА ТЕ ЇМ ЮНІСТЬ ДАНА

Коли ми звернулись на геолого-географічному факультеті з проханням назвати кращий курс, то Гаврило Панасович Міщенко, декан факультету, поряд з першим курсом геологів назвав і третіокурсників географів.

— Взаєморуничка, — сказав Гаврило Панасович, — це риса кожного третьокурсника. До екзаменів і до семінарів вони готуються групками, обговорюючи найтяжчі питання, допомагаючи один одному.

Минулі сесії третіокурсники порадували нас трьома відмінниками. Це — Г. Есаулов,

В. Асеєва, Є. Красеха. Двадцять чоловік з сорока чотирьох вчаться тільки на «відмінно» та «добре». Це такі студенти, як Волкова, Серебряннікова, Яковлева, Байта, Бородавчук, Давидов та інші.

— До вподоби моїм однокурсникам і спорту, — це вже доповніє білява з веселими бісиками в очах дівчина, професор курсу Катя Смік. — Досить сказати, що в минулому році шістьма нашим комсомольцям був присвоєний другий розряд зі спортивної гімнастики. А Попова Галія і Трофимчук Оля — члени жіночої

волейбольної команди. Захоплюється волейболом і староста курсу Тарас Бородавчук.

Цікавим і різновіднім життям живе курс — працюють разом і колективному відпочинку надають перевагу. В місті немає, певно, жодного кінозалу чи театру, які б гостинно не відчиняли двері перед купкою дзвінкоголосих студентів. І багато хто, поглянувши їм вслід, не злобиво позаздрить, адже це пішла сама юність з її турботами і радощами.

А після відвідання кіно чи спектаклю скільки розмов, суперечок, обговорень! Так були обговорені фільми «Війна і мир», «Спартак». А недавно комсомольці відвідали виставу в театрі. В тому, що третіокурсники вчасно одержують квитки в кіно чи на вечір відпочинку немала заслуга культорга Люди Яковлевої.

— Якщо вже мова зайдла

про Люду, то я б хотів розповісти про неї докладніше, — продовжує розмову Тарас Бородавчук.

— Вона в нас активний член картографічного гуртка. Свою доповідь про нові методи в картографії вона читала на науковій студентській конференції у Вільнюсі. Побувили ми з Людою і Наташою Тимофеєвою в минулому році в Чехословаччині, проходячи там практику. Було про що розповідати по приїзді!

А Аркадій Колотілов і Слава Сюй подалися влітку аж на цілину. В Кустанайській області Аркадій очолив бригаду столярів, а Слава в Красноярському краї освоїв професію сплавника лісу. Хлопці повернулись засмаглі, з незвички трохи стомлені, але веселі і, головне, задоволені. Тепер агітують однокурсників наступним літом поїхати на допомогу цілинникам. Такої вже не відмінної вдачі вони, майбутні

ПРАЦІВНИКИ НАУКИ І ВИЩИХ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ! БОРІТЬСЯ ЗА ДАЛЬШІЙ РОЗКВІТ НАУКИ, ЗА ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС! ЗМІЦНЮЙТЕ ЗВ'ЯЗКИ НАУКИ З ВИРОБНИЦТВОМ! ГОТУЙТЕ СПЕЦІАЛІСТІВ, ГІДНИХ ЕПОХИ КОМУНІЗМУ!

(Із Закликів ЦК КПРС до 1 Травня 1967 р.)

ХВИЛЮЮЧА ЗУСТРІЧ

Це була хвилююча зустріч двох поколінь. Її організували кафедра історії КПРС та комітет комсомолу ОДУ. І пройшла вона під девізом: «Герої Жовтня — серед нас».

Перед присутніми в конференц-залі студентами і викладачами виступили учасники боротьби за Радянську владу на Одещині, ті, кому пощастило бачити й чути Володимира Ілліча, виконувати його завдання. Це й прославлений командир партизанського загону, керівник селянського революційного руху на Апаниївщині Василь Костянтинович Дубецький, і Андріан Артамонович Гончаров, який з боями пройшов нелегкий геройчний шлях від берегів Чорного моря до Неви і є автором відомої книги «Шел отряд по Днестру».

Докладним і цікавим був виступ автора глави Нарисів історії Одеської партійної організації, присвяченої боротьбі за торжество революційних ідей на Одещині, Євтихія Федоровича Зубицького.

Затамувавши подих учасники зустрічі слухали розповідь Володимира Никоноровича Хамзова про участь в першому комуністичному суботнику, на якому працював і Ілліч.

Федір Григорович Марковський поділився спогадами про самовіддану боротьбу його покоління з контрреволюцією.

Не можна було без хвилювання слухати розповідь Івана Олексійовича Кринецького про його участь в перших з'єздах Рад, про виконання численних доручень В. І. Леніна.

На закінчення зустрічі виступив доцент Я. Штернштейн, який від імені всіх присутніх подякував представників ленінської гвардії за цікаві, хвилюючі розповіді.

Н. ХМЕЛЬОВА, завідуюча кабінетом історії КПРС.

ВИСТУПАЄ
СТАРИЙ БІЛЬШОВІК
В. К. ДУБЕЦЬКИЙ

ЇЇ МРІЯ ЗДІЙСНИЛАСЬ

Не так давно Валентина Володимирівна Москаленко працює викладачем кафедри філософії нашого університету, та вже користується повагою як студентів, так і своїх колег. І заслужено. Для викладачів вона хороший товариш, а студенти поважають її за змістовні, логічно обґрунтовані лекції, для яких вона шукає все нові і нові форми.

Валентина Володимирівна розуміє, що наука семимильними кроками йде вперед, і, щоб йти в ногу з нею, треба багато і творчо працювати. Ще в аспірантурі, яку вона закінчила в 1965 році, В. Москаленко облюбувала одну з актуальних проблем соціологічного аспекту — вчення про здібності. Досліджуючи цю тему, вона весь час тримає зв'язок з багатьма підприємствами Одеси, що дає змогу на практиці перевірити положення її робіт, щіль з яких вже були опубліковані. Керівники підприємств радо зустрічають молоду комуністку, бо Валентина Володимирівна неодноразово давала їм цінні рекомендації.

А дніми на засіданні вченого

ради суспільних наук відбувається успішний захист дисертаций. В. Москаленко, присвяченої все тій же темі: «Деякі проблеми соціологічного аспекту вчення про здібності».

Успішний захист дисертаций не випадковий, це результат тривалої і кропіткої роботи молодої дослідниці. До цього вона виступала на Всеесоюзній та республіканській конференціях, ділячись з іншими учасниками результатами своїх досліджень.

І от, перед Першотравневими святами, Москаленко віляється в ряді вчених, здобувши вченій ступінь кандидата філософських наук. Це й закономірно, бо про шлях в науку

Валентина Володимирівна мріяла ще переступивши поріг філософського відділення історичного факультету Київського університету, а потім навчаючи допитливу юність в Вінницькій школі. А наш час і славний тим, що мрії збираються, то ж і стала Валентина Володимирівна аспірантою Одеського університету, а пізніше — і вчителем.

Ми від всього серця поздоровляємо її з подвійним для неї святом — захистом дисертації і Першотравнем.

В. КОРОЛЕНКО.

На фото: В. В. МОСКАЛЕНКО

географи. Та ще й романтики. Кожен з третьокурсників є членом якогось наукового гуртка — «Динаміка берегів», «Географія міст», топонімічний та інші.

Дуже часто на засіданні гуртків доповідачами є третьокурсники. Не так давно була обговорена на гуртку «Географія міст» доповідь Аркадія Колотілова «Міста Сполучених Штатів». Про великі і малі міста Радянського Союзу розповів Володимир Солопак.

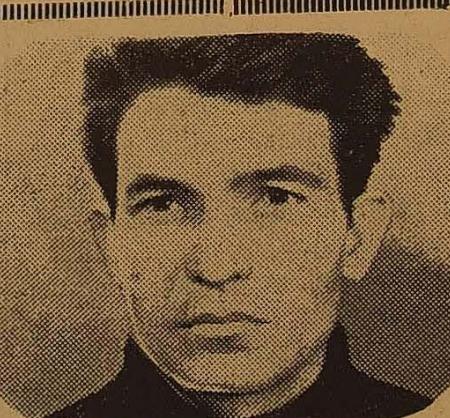
Напевно немає такого виду роботи на факультеті, куди б не вносили свою лепту і комсомольці третього курсу. Вони і в редакції, і в бюро факультету. А на студентках В. Муравйовій та О. Драй лежить відповідальність за художню самодіяльність факультету. Випускають комсомольці газету і в себе на курсі. Кожен місяць біля «Географа» юрмляться не тільки третьокурсники, але й

інші студенти.

А побувають би в них на полігодинах. Кожна з них проходить живо, з вогном. Тут комсомольці і обговорюють назрілі питання, і організовують зустрічі. Останнім часом відбулась цікава зустріч з представниками Одеської кіностудії. Зараз йде діяльна підготовка до диспуту «Мій вільний час і навчання».

Та хіба розкажеш про всі справи на курсі? Адже план майбутніх заходів складає не секретар комсомольської організації і навіть не «трикутник», а весь курс. І скільки гарячих суперечок, скільки найцікавіших пропозицій можна почути в той час.

Але це ж добре! Тільки таким способом може народитися план роботи, здійснення якого чекають з нетерпінням, тільки так до активної роботи можна залучити всіх без винятку студентів.

Допитливості юніх немає меж — для них цікаво побувати і в катакомбах міста, і на його новобудовах, не пропустити нового фільму чи вистави, почути лекцію на злободенну тему чи просто вийти в «природу», щоб поспостерігати її пробудження.

Ось так і живуть географи. На те їм юність дана.

В. ЦІМБАЛЮК.

На фото: зліва — студентка Л. Кравчук. Справа — староста курсу Т. Бородавчук.

В НАШІЙ ЛАБОРАТОРІЇ

С ПІВРОБІТНИКИ науково-дослідницької лабораторії напівпровідників зайняті цікавою, захоплюючою роботою. Вся діяльність лабораторії зосереджена на вивченні властивостей простих хіміческих сполук — сірчастого і сelenістого кадмію.

На перший погляд в цих сполуках, які у нас вивчаються у вигляді монокристалів, немає ніяких таємниць. Просто атоми кадмію і сірки, чи кадмію і селену з'єднані в потрібному співвідношенні і впорядковано розташовані в просторі. Так формується кристалічна решітка, вивчення якої може цікавити більше геометра, ніж фізики.

А фізика цікавиться тими кристалами, в яких є відступи від строго геометричного порядку — так звані дефекти. Саме завдяки цим дефектам кристалічні провідники, які вивчаються, мають широку гаму унікальних фізичних властивостей, розуміння механізму яких в даний час є далеко неповним.

Нашу увагу привернуло звичайне фотопровідності — властивість винігнадуваних напівпровідників змінювати свій електричний, опір під дією світла. Якщо в темряві наші кристали є чудовими ізоля-

торами, то при освітленні звичайним кімнатним світлом вони перетворюються в провідники електричного струму. Інакше кажучи, їх електричний опір під дією світла зменшується в мільйон разів. Цьому явищу в даний час присвячено понад 10 тисяч публікацій в радянській і закордонній пресі.

В нашій лабораторії одержано цікаві результати. Так, старшим науковим співробітником Г. Чемерисюком виявлено таке явище, як негативна фотопровідність селеніду кадмію. Старший науковий співробітник Н. Малушин завершив вивчення температурної поведінки довгохвильових смуг люмінесценції напівпровідникових кристалів, які досліджуються.

З захопленням працюють в лабораторії дипломанти-фізики І. Назаренко, А. Соколова, А. Старикова, М. Кара. Активну участь в науково-дослідній роботі лабораторії беруть студенти IV курсу І. Старостін та III курсу І. Шлопак.

Свої успіхи в наукових дослідженнях співробітники лабораторії присвячують 50-річчю Радянської держави.

Доцент В. СЕРДЮК, науковий керівник лабораторії напівпровідників.

РОКИ ТВОРЧОЇ РОБОТИ

З АРАЗ не уявляє себе Віталій Кузьмич без університету. Сім надцять років тому він переступив його поріг, загубившися в строкатій гомінкій юрбі абітурієнтів. Не думав тоді, що велична споруда університету стане для нього рідним домом.

Тут, в просторіях аудиторіях та лабораторіях, і промайнули студієнські роки В. Шиманського. Тут же він і зацікавився дослідженнями кінетики змінні дисперсій кристалів винної кислоти, і присвятив цим дослідженням багато років творчої роботи.

І дисертація написана на цю тему. Вже й успішний захист її відбувся, а Віталій Кузьмича непокойть одна й та ж думка — не всі досліди пророблені, ще є цілий ряд нерозв'язаних завдань. Знову і знову просиджує Віталій Кузьмич в лабораторії, ставить нові досліди і мріє про глибший аналіз поставлених перед ним проблем.

Захоханий в фізику, він намагається пристягти цю любов всім, хто хоче вчитись, де б це не було — в просторіях аудиторіях університету, чи серед школярів. І це йому вдається.

Комуналіст, секретар партійної організації фізичного факультету, В. Шиманський ніколи не стоїть остоною і від кипучого виру гомадського життя університету.

Ще багато можна розповісти про цього невтомного трудівника, та ми обмежимось тим, що поздоровимо його з святом і з успішним захистом дисертації.

ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИЙ ВЕЧІР ПІСНІ

З ВИЧАЙНИЙ суботній вечір. Але в головному корпусі університету незвично людно. У великому актовому залі — студенти історичного, механіко-математичного, фізичного, філологічного, біологічного та геолого-географічного факультетів. Сюди ж прийшли студенти Одеської консерваторії.

19 годин. На сцені — студенти історичного факультету. Виконанням на німецькій мові маршу німецької демократичної молоді вони відкрили інтернаціональний вечір пісні. Німецькі пісні змінюються англійськими і американськими народними та естрадними мелодіями. Іх виконують студенти Губаренко, Самець і Саненка (філологічний факультет), Кириленко, Лебедєва (хімічний факультет), Зюльце (геолого-географічний факультет).

Добре також виступили вокальна група біологічного і чоловічий квінтет геолого-географічного факультетів.

Як відомо, в гості з пустими руками не ходять. Не порушили цієї традиції і наші гости — студенти консерваторії Албул, Газинський, Жукова, Рурак та інші. «Гостинці» їх виявились не тільки вдало вписаними в загальну програму вечора, але й викликали захоплення присутніх.

Такі вечори потрібні, і є можливість проводити їх частіше.

А. БАРБАРИГА.

ВЕСНА

Вокруг весна чудна,
как вимисел,
Лес надувся до макушек.
Меня шатає тропка
с вивихом

На ноготочке у опушки,
В кустах процежені
подсніжники,
И рижей гривой потрясая,
Какой-то муравей

рассерженный
По перелесю партизанит.

Шершавит рябость щеки
озера,

Пни мхом до пят закопчены.
С размаху солнце б'ється

о землю,

Росой осколки намочив.
Грачей приветствуя

с восторгом,

Босые камешки листая,
По серой шерстке косогоров.

Взахлеб ручи
расхочатись!

На ветках, скатая
в комочек,

Жизнь пробуждається
сквозь нарости,

А вместо шалей

и платочков

Лазурью вистланная
парусность!

В. ШАШКОВ.

Весняні старти

РЕПОРТАЖ З ЛЕГКОАТЛЕТИЧНОГО КРОСУ

ВАЖКО, мабуть, назвати будь-яке спортивне міжфакультетське змагання, масовіше за весняний легкоатлетичний крос на приз газети «За наукові кадри». В цьому році крос присвячувався славному ювілею — 50-річчю з дня перемоги Великої Жовтневої соціалістичної революції.

...Неділя, 16 квітня. 10 годин ранку. Чудовий сонячний день. Повітря чисте, спокійне. Ах не віриться, що ще напередодні пройшов дрібний дощ і з моря дув холодний вітер.

Парк імені Леніна став ареною цікавої, захоплюючої боротьби студентів університету з бігу на 500 і 1000 м (відповідно: жінки і чоловіки). Близько тисячі зібрались їх тут, представників усіх дев'яти факультетів, виборювати кубок нашої газети.

А вигравши кубок, факультет переможець, як відомо, дістає ще й дорогоцінні бали у боротьбі за звання найспортивнішого факультету університету. Отож ясно, що сьогодні кожен студент зробить все можливе для своєї команди, свого факультету.

Першими відкривають рахунок секундам і метрам жінки. Легкий помах прaporця — і команда студенток геолого-географічного факультету стартує. Переможець першого забігу Попова показує час — 1 хвилину 30 секунд.

Драматично склалась боротьба

у другому забігу. Коли до фінішу залишилось метрів 50, лідер, студентка-філолог Катя Бережна, несподівано впала. Здавалось, спортсменка нічого вже не зможе зробити для свого факультету. Але Катерина зуміла закінчити дистанцію за 1 хвилину 36 секунд, лише чотири секунди програвши переможцю цього забігу Дементьевій, студентці механіко-математичного факультету.

З кожним забігом кращають результати. Так, уже після четвертого старту географ Іванова повторює минулорічний рекорд кросу — 1 хвилини 25 секунд.

Як і слід було чекати, питання про призові місця в індивідуальному розподілі було вирішено, коли дистанцію пробігли учасники останнього, сьомого забігу.

Автор минулорічного рекорду, студентка біологічного факультету Лариса Якушина в ювілейному році знову стала переможцем, скинувши під час бігу цілих сім

секунд із торішнього досягнення. Її час — 1 хвилина 18 секунд.

Другим призером стала студентка І курсу російського відділення філологічного факультету Таня Малова з часом — 1 хвилина 22 секунди. Лише на секунду від неї відстала третій призер Людмила Галат, студентка ІІ курсу українського відділення цього ж факультету.

Під туш духового оркестру і дружні оплески присутніх голова спортивного клубу університету, декан фізичного факультету доцент Д. Поліщук вручав переможцям дипломи відповідно 1, 2 і 3 ступенів.

Вперто боролись за індивідуальну, а, отже, і командчу перемогу хлопці. Дев'ять разів виходили вони групами на старт 1000-метрової дистанції. І знову найсильнішим став, як і в дівчат, минулорічний переможець. Студент ІІІ курсу механіко-математичного факультету Леонід Тихоненко встановив нове особисте I кросу досягнення — 2 хвилини 30 секунд (горік — 2 хвилини 40 секунд). Завидна постійність, нічого не скажеш!

А от чітко розподілити друге й третє місця не вдалося: історик Івангородський і фізик Балачівцев не поступились один одному навіть секундою. В результаті — одинаковий час — 2 хвилини 39 секунд.

— Нічого, наступного року хлопці виявлять, хто з них все-таки сильніший, — жартували іх товариши. (А втім, спорт на місці не стоїть).

Як тільки переможці визначились, заступник голови спортивно-

ПОРЫВ

Не так давно, асфальтом сжатий
И тих, как стон,
Был снегом хрустким и крупчатым
Сквер занесен.
Но вдруг — замаштый
над сквером
Ветров полет.
Зеленый цвет сменяет серый.
Земля поет!
Гляди — игольчатых травинок
Густая рать
Могуче, дружно и едино
Спешит вставать.
И что ей правильность газонов
Что ей межи,
Когда вокруг, опять влюбленный,
Весь мир дрожит.
Вбежав проворно в стрелки
трещин,
Среди аллей,
Трава от радости трепещет,
И слава ей!
За то, что жить вовек не станет
Лишь «от» и «до»
В своем порыве неустанным
И молодом.

О. ДОРОХИН.

КВІТИ-ГОСТЯМ

Як тільки на філологічному факультеті з'являється оголошення про засідання гуртка української радянської літератури, всі знають: бути цікаві розмові або зустрічі.

Так було й цього разу. «Дія» перенесена до актового залу факультету. Його заповнили не лише гуртківці, а й багато інших студентів, зокрема вечірників, викладачі. За столом президії — лауреат премії імені М. Островського, відомий український письменник Василь Павлович Козаченко, представник літературної Білорусії, лауреат Державної премії Янка Бриля.

І хоч виступали тільки гости, на зустрічі ніби були присутні і Тарас Шевченко, і Михайло Стельмах, і Олесь Гончар, і Достоєвський, і Толстой. Адже мова йшла про письменників минулого і нинішніх, про їх твори.

На закінчення студенти вручили письменникам квіти, а ті їм — автографи.

СТУДЕНТИ- В ЖЮРІ

ПОШИРЮЮТЬСЯ зв'язки студентів університету з творчими працівниками нашого міста.

Цими днями на Одеській кіностудії проходив фестиваль фільмів, випущених нею у 1966 році. Серед членів колективного жюрі кінофестивалю були й студенти-філологи на чолі з доцентом Б. Я. Барською.

I, якщо на обговоренні фільмів студенти «соромились» висловлювати свої думки вголос, то їх погляди, висловлені у анкетах, впливали на рішення компетентного жюрі.

Почесні нагороди фестивалю одержав кращий фільм студії минулого року — «Прощай». Кращою режисурою, за майже одноголосним висловом, визнана робота I. Муратова у фільмі «Авдотья Павловна».

НА ФОТО: Вгорі — старт чоловічого забігу. Внизу — переможці кросу — студентки Л. Якушина (в центрі), Т. Малова (зліва) і Л. Галат.